

טוב לחסות בה'

הדלקת נרות: 17:52
יציאת השבת: 18:48
רבינו תם: 19:23

תגובות והערות: 0506425002 - משפחת אחיאל. כתובת: משה בריל 9, ת"א. מצווה לעשר לעלוני שבת!

אבינו, מורנו, רבנו ועטרת ראשנו!

פרשת השבוע: פרשת לך לך.

343

לרפואה פרנסה

הצלת: הרב עובדיה יוסף בן גורגיה. הרב שמעון בן בכריה. מנשה ואורה אחיאל. מ"א מיכאל וציפורה אחיאל. מרים בת גליה. אבישי דוד בן ברכה. ברכה בת דורה דבורה. צילה בת ברכה. יעקב בן לינדה. יצחק שם לביאת המשיח, הילה, לאה ומרים בנות ליאורה לריסה. ברוך בן גורגיה, ליאורה לריסה בת זכו וזליחה, רחל, יעל ופנינה בנות אירנה איסטט. שולמית בת חנוך. חן בת דליה רבקה. ריון שמעון בן שושנה, דליה רבקה בת מלכה, יחזקאל בן שרה. **חז"ל:** יהודה בן נעמי.

לזיווג הגון - חנה אנה בת רעיה ורותם בת גאולה. זורין בת שרה, זורון בת שרה.

זרע בר קיימא - שלום בן יונה, רפאל בן מרים.

לעילוי-נשמת - הרב יעקב חי בן מרגלית, מ"ס צדוק בן נור, מלכה בת אסתר, תמרה בת מזל, מזל בת דוד ובת שבע, יריב בן גאולה, אברהם בן אלה, ישעיהו בן יצחק, רות בת נוסרת יצחק בן עליזה. יוסף בן אנגלינה. אפרים בן רחל. ר' יצחק בן טופחה, ר' שמעון בן סאסי סופיה, גבריאל בן סמינה. אסתר בת עישה, שלום בן תמוך, דוד בן אסתר, רחל בת קלמי. אליהו מאיר בן סימי איסרגן, עובדיה כהני. לואיזה עליזה בת שמחה. זוהרה טימסטית בת מרים. שמעון בן זוהרה. רחמים בן צ'לה. אייל בן טובה, איריס בת מלכה ועמרים בן איזה, דוד בן זינת שרה, שמואל בן טובה לאה, סלימה סניורה בת רחל, ניסים בן ויקטוריה. הבה בת פני ויחיא בן סעדיה. אילנה בת סלענת.

חזקת!

עם ישראל כולו המוסר ומסרב להתאושש מהאבידה הקשה שזעזעה כל יהודי ויהודיה בעולם - עלייתו בסערה השמימה של מרן פאר הדור והדרו, מורנו ורבנו ועטרת ראשנו, ר' עובדיה יוסף בן גורגיה זצוק"ל. כמיליון איש השתתפו בהלוויה, מלבד מאות האלפים שהאזינו להלוויה ברדיו המומים, בוכים ושבורים. "יתכן מאד", אמר הרב זמיר כהן שליט"א, "שעלולה להתגנב לכל אחד תחושה בלב: רק רגע, היכן כל התפילות שהתפללנו עבורו? להיכן הלכו כל מאות אלפי ספרי התהילים שקראו לרפואת מרן? מה נעשה עם כל הקבלות שקיבלו עם ישראל למענו?" - אך יש לדעת שכבר לפני שבועיים, בחול המועד סוכות שהרב היה על ערש - דווה, הרופאים ראו ניסים של ממש ולא האמינו שמרן חזר לחיים וזכה לחיות עוד שבועיים בכח התפילות. ואם יבוא אדם ויאמר 'מה זה שבועיים?', המשיך הרב זמיר כהן, "שידע לו שלמרן יש כל כך הרבה זכויות וכל זמן שהוא היה איתנו, אין לנו מושג כמה גזירות התבטלו מעלינו, אך יש לדעת ששום תפילה לא הולכת ריקם. הקב"ה לוקח את הדמעות הרבות, התפילות והתהילים הרבים ומבטל איתם אסונות גדולים שיכלו להיות ח"ו. כי אמרו חכמים שאם יש גזירה על הדור, אז ה' יתברך ברחמיו לוקח את הצדיק ככפרה עליהם. ישנו סיפור מדהים שמתפרסם בימים אלה על אשה אשר לא זכתה להיפקד במשך 17 שנה! ל"ע.

עטרת ראשנו רבנו עובדיה יוסף זצוקל"ה תרפ"א - תשע"ד

באחד הימים היא הגיעה אל מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל והתחננה בפניו: "רבנו, תברך אותי שיהיה לי ילדים!". הרב הביט בה ברחמים, ואמר: "בת, האם אני בית - חרושת לילדים? אם כך החליט בורא עולם - זה רצונו". האשה פרצה בבכי והרב החל גם הוא לבכות עמה יחד. אז, כשהבינה האשה שהיא תלויה אך ורק בבורא עולם, פנה אליה הרב ואמר לה: "אם את רוצה לזכות בילדים, תקבלי על עצמך קבלה אחת לשם שמיים בלבד, לכבוד ה' יתברך, ועל ידי זה ב"ה תראי ניסים גדולים!". חתם הרב את דבריו במעמד המרגש.

רגע לפני שעזבה את החדר, הרב מסר לה פתק ואמר לה: "את זה תפתחי רק ביום הברית ב"ה". האשה התרגשה מאד ויצאה מביתו של מרן מאושרת עם החלטה לקיים את דברי מרן ולקבל קבלה אחת לשם שמיים. לא עבר זמן קצר והגדול מכל אירע... בית החולים בישר לאשה שהיא התעברה! לאחר 17 שנים של ציפייה. בכיות רבות ודמעות של אושר מילאו את ביתם של הזוג שסירב להאמין אחרי כל כך הרבה שנים של סבל. אך זה לא נגמר... לאחר 9 חודשים, עמד האב מחוץ לחדר הלידה ובבהלת התרגשות גדולה רצו הרופאים אל האב הטרי והודיעו לו: "נולדו לכם שלישייה!". לא אחד ולא שתיים... 3 ילדים בלידה אחת! האב הנרגש לא הפסיק לבכות ולהודות לצור חי העולמים על חסדיו הגדולים - 3 ילדים בריאים ושלמים! לאחר 8 ימים הגיעה שעת הברית, או יותר נכון לומר, שעת הבריתות. המוהל מגיע והקהל כבר עמד מוכן, או אז לפתע נזכרה האשה בפתק שמסר לה מרן ואמר לה לפתוח רק ביום הברית. היא שמרה עליו היטיב עד לרגע הגדול. היא רצה להביא את פתק, פתחה אותו ונדהמה לראות מה שהיה כתוב בו... בפתק היה את כתב ידו של מרן זצ"ל שכתב במילים הללו: "שמם בישראל יהיה: אברהם, יצחק ויעקב!!!!". צמרמורת ורעדה אחזה את הזוג - כיצד ידע הרב כבר בשעה שברך אותם שתיפקד בשלישייה! מדהים! מלבד גדלותו העצומה בתורה, כמה דאג הוא לכל יהודי וכאב את כאבו, וכמה פעמים התחנן בשיעורו להורים ואמר להם: "אדם ששם את בנו בבית-ספר חילוני הוא אשם בחינוכו, אוי לו בעולם הזה ואוי לו בעולם הבא". מי מאיתנו יודע איזו גזירה איומה ונוראה התבטלה מעלינו בזכותו של מורנו ורבנו! עלינו לדעת שכעת נשמתו בשמיים מתענגת ונהנית עם הצדיקים והוא רואה את הדור ודואג לו גם מלמעלה, ובוודאי שכל מי שימשיך ללכת בדרכו, ללמוד בספריו ולקרב יהודים כפי שעשה - הוא יהיה מליץ יושר בעבורו.

רוצים הקדשה שנתית צלצלו. 0506425002

נא לא לעיין בזמן התפילה - למנוע יצא שכרו בהפסדו - שכר לימוד תורה בשבת פי אלף מלימוד תורה ביום חול - טעון גניזה!

כללי שאלת גשמים בחורף
★ הלכה יומית, הרב יעקב ששון

הזכרת 'משיב הרוח ומוריד הגשם'
 * תקנו חכמים לשאול (לבקש) מה' יתברך טל ומטר בימות הגשמים ב"ברכת השנים". ובארץ ישראל מתחילין לשאול מליל ז' במרחשוון שאז סיים היהודי האחרון לחזור מהעליה לרגל שעלה לירושלים, ובשנה זו יחלו לשאול גשמים מתפילת ערבית של יום חמישי בלילה הקרוב.

ויש לדעת כי 'ברכת השנים' היא ברכה כוללת על צרכי בני אדם ובפרט על הפרנסה והברכה במעשה ידיהם. לכן, הרוצה לבקש על פרנסתו מה' בברכת השנים – רשאי לעשות כן, רק יזהר בלשונו שתהיה הבקשה מנוסחת היטב ובקצרה. ויוסיף את בקשתו לפני שמסיים "כי אל טוב ומטיב אתה ומברך השנים".

טעה בברכת השנים

* מי ששכח לבקש על הגשמים 'בברכת השנים' ולא אמר 'ברך עלינו, אלא 'ברכנו: (א) אם נזכר באמצע ברכת השנים, יחזור לראש הברכה ויאמר את הנוסח הנכון. (ב) אם נזכר לאחר שהזכיר שם ה' של סוף

(מתוך הקונטרס 'יבוא עזרי' – 050-4116033)
 (1) מנהג טוב ונכון לחתן לטבול ביום חופתו ואם אנוס מלטבול ירבה בלימוד התורה.
 (2) יקדשו עצמם החתן והכלה ביום חופתם ויעשו תשובה על כל מעשיהם מיום היוולדם ויבקשו סליחה מה' ויקבלו על עצמם לעבוד את ה' מיום זה, וה' מנקה אותם מכל עוונותיהם. ולכן, יש לחתן ולכלה לבקש סליחה מהוריהם או מכל אדם שיש להם שנאה עמו ח"ו.
 (3) ראוי שהחתן ירבה בצדקה ביום החופה. וצריך ללבוש בגדי שבת בכל 7 ימי המשתה.

★ סוּלָה ליום החופה

(4) נכון להעמיד החתן מימין לכלה, ולפרוס טלית מעל ראשיהם אף אם יש מעליהם כילה.
 (5) לאחר שבירך הרב על הכוס, יטעם ממנו, ואחריו יטעם החתן, ויתן לאם הכלה שתתן לה לשתות, מפני שאין זה נאה שהחתן ישקה את כלתו, לאחר שעדיין אינה אשתו.
 (6) מובא בשם ר' חיים ויטאל זצ"ל, שלא יהיה שום צורת 'קשר' בבגדיו וכליו של החתן, מפני שע"י קשר קל יכול ח"ו לגרום לחוסר הצלחת הזוג, ולמהרה"ץ בעצמו קשרו קשר בחופה ואמר שלקח לו 9 חודשים לתקן צרה זו.
 ולכן כתב שכל העושה כן לחתן וכלה – אין לו חלק לעולם הבא. (הרב פוקס)

כללי שאלת גשמים בחורף
★ הלכה יומית, הרב יעקב ששון

הברכה ואמר: "ברוך אתה ה'", יאמר "למדני חוקיך", ויחזור לראש הברכה.
 (ג) אם נזכר לאחר שחתם הברכה: "ברוך אתה ה' מברך השנים", אם עדיין לא התחיל בברכת "תקע בשופר", יאמר מיד: "ותן טל ומטר לברכה על כל פני האדמה", וימשיך בברכת "תקע בשופר".

(ד) אך כבר התחיל "תקע בשופר", אז יבקש על הגשמים בברכת שמע קולינו, כלומר, לפני סיום הברכה "כי אתה שומע תפלת כל פה", יאמר "ותן טל ומטר לברכה".

(ה) אם נזכר כשהזכיר שם ה' בחתימת ברכת 'שמע קולינו' ועדיין לא חתם 'שומע תפילה', יאמר "למדני חוקיך", ויחזור לראש ברכת שמע קולינו, ויזכיר "ותן טל ומטר לברכה".

(ו) אם נזכר לאחר שסיים את ברכת "שמע קולינו" ועדיין לא התחיל ב"רצה" – יאמר מיד "ותן טל ומטר לברכה על כל פני האדמה", וימשיך באמירת "רצה".

(ז) אם כבר התחיל 'רצה' – יחזור לברכת השנים, וימשיך משם התפילה כרגיל.

(ח) אם נזכר אחר אמירת 'יהיו לרצון' שאחרי "אלהי נצור" בסיום התפלה – יחזור לראש התפילה ויתפלל שוב.

מאנויב לאוהב

בשבת שעברה דיברנו על כך שאין כזה דבר זוג שלא רב, איננו מלאכים ותמיד בין אנשים שונים יש חילוקי דעות. מריבה זה טבעי, השאלה היא איך רבים ואיך מסיימים את הריב. כאשר יודעים לריב נכון, בדרך כלל מסיימים אותה מחושלים יותר ואוהבים יותר מלפני המריבה.

השאלה היא כיצד רבים בצורה נכונה. בשבוע שעבר הבאנו 2 כללים: (1) מריבה נקודתית, בלי להזכיר דברים מלפני זמן רב, מה שרבונו בעבר – היה ולא קיים. והכלל השני – לדעת לסיים המריבה, כלומר, כאשר רואים שכל אחד הציג את טענותיו ואין יותר מה להציע, יש לסיים המריבה ולהתפייס, ואין זו בושה לפתוח בפיוס, אלא אדרבה, זוהי גבורה ועוצמה נפשית. כעת נביא עוד 3 כללים חשובים:

כלל שלישי – ריב ללא לינה
 אחת הטעויות הגדולות ביותר במריבה, שבאיזה שהוא שלב, אני מסב פני אל הקיר ונרדם, "נשבר לי, אהה, שתעזוב אותי ושלום על ישראל". הבעל, למשל, מסב פניו לקיר ונרדם. בשינה זו הוא טועה כמה טעויות.

אני יודע שתשאלו: מה הציפיות שלך מאיתנו? מה זה נקרא להתפייס? איך מתפייסים? להתפייסות קוראים בעברית "פוצקלה מוצקלה". פשוט החלטה: "עתה אנו עצבניים, כועסים, אני כבר לא שומע אותך ואת אינך שומעת אותי, שנינו נישאר בעמדתנו, בואי נעזוב, וכשנהיה יותר רגועים נדון בזה.

הפה נחום צ'יאנג
מהספר 'צ'כו' / אור עליון

התעצבנו פרקנו, ובסך הכל הרי שנינו לא מעוניינים להישאר במריבה, בואי נפסיק". חצי חיוך, חיוך וחצי... לילה טוב. לדעת לסיים את המריבה, ולא ללכת לישון בלא פיוס של חיבה. ישנו כיום יהודי, שיש בינו ובין אשתו הרבה חילוקי דעות, אך הם חיים יפה. שנשאל כיצד יתכן הדבר, הוא השיב שמעולם הוא לא הולך לישון בלי לפייס אשתו לאחר כל מריבה (והם רבים הרבה).

כלל רביעי – טיעון צודק בטונים נמוכים

היה פעם חבר כנסת נואם בחסד עליון, תמיד כאשר עלה על בימת הנואמים החזיק בידו נייר כתוב, לבסוף גילו כי בדף ציין בשורות בודדות היכן להרים את הקול, כגון: "כאן להרים את הקול כי הטיעון לא משכנע!...". נתבונן בעצמנו ונראה, כי בשעת ויכוח הצד שמגביה את הקול, בדרך כלל הוא הפחות צודק. טיעון צודק נשמע היטב גם בטונים נמוכים, רק טיעון שאינו אמת מזיק הרמת הקול. והבעיה, רק בטונים נמוכים אפשר לשלוט על הדברים, בטונים גבוהים לא.

לסיכום – לטעון טענות בטון נמוך בלא להרים את הקול!

כלל חמישי – לפרוס מפה חדשה

הריב הסתיים ב"ה והתפייסתם. עתה יש להיזהר שהדברים שאולי נשאר אצלי עמוק בלב לא יהיו חומר תבערה לאחר סיום המריבה. ברגע שסגרנו את כל מה שהיה בינינו, כל החומר הישן צריך להימחק, לא לעורר מחדש. בשום אופן אינך יכול עוד להשתמש בו, אינך יכול לפלוט בעוד יומיים משפט: "כן, לפני הפיוס אמרת לי כך וכך", מה אתה רוצה ממנה?! כבר פרסתם מפה חדשה. בהצלחה!

מחיה הנשמות

תורם אלוטלבי קרוזניץ

אברהם אבינו, המאמין הראשון בעולם, שהכיר בכוחות עצמו את בורא העולם, מקים את אוהלו באמצע המדבר החם. ומדוע דווקא שם? אומר המדרש, מפני שרצה לפרסם את שם ה' בעולם, ועל כן ידע הוא שהמקום בו ישנם עוברים ושבים רבים, הוא המדבר, וכל אדם שעבר במדבר נכנס לאוהלו, והיה אברהם מלמדו שיש בורא לעולם. אך מדוע בחר אברהם אבינו להקדיש את כל חייו למען קירוב הרחוקים? וכי לא רצה הוא לשבת בשלווה ובשקט ולעסוק בתורה ובמצוות? את הסוד לכך, מגלה רבנו בחיי זצ"ל: "וראו לך אחי לדעת כי זכויות המאמין, אפילו אם יהיה מגיע אל התכלית הרחוקה בתיקון נפשו לאלוקים יתברך, ואילו היה קרוב למלאכים במידות הטובות ומנהגיהם המשובחים והשתדלותם בעבודת הבורא ואהבתם הזכה בו – אינם זכויות מי שמורה בני אדם אל הדרך הטובה ומיישר הרשעים אל עבודת הבורא שזכויותיו נכפלות בעבור זכויותיהם בכל הימים ובכל הזמנים." (חובת הלבבות, שער עבודת ה')

אף אם יגיע האדם בעבודת בוראו למעלת המלאכים – לא יגיע הוא לדרגתו של אדם שזיבה את הרבים וקירב את בניו של ה' הרחוקים! תארו לכם: אדם שבנה בית כנסת ונפטר מהעולם. בכל יום ויום נזקפים לזכותו בשמיים כל תפילותיהם וברכותיהם של כל המתפללים, וכך במשך עשרות ומאות שנים! יום יום! הגאון ר' שמחה זיסל ברוידא זצ"ל, ראש ישיבת חברון, סיפר מעשה מדהים שאירע עמו, המלמדנו על מעלתו של אדם הטורח לקרב ולחזק לבבות לה: "לילה אחד, כאשר עליתי לישון על מיטת יצועי", סיפר הרב ברוידא זצ"ל, "זכיתי לגילוי גדול ומיוחד בחלום הלילה. לפתע, בחלומי, אני רואה את המשגיח הרוחני שלי מהישיבה בה למדתי בילדותי. הוא היה נראה כמלאך אלוקים. פניו היו מאירות וכל גופו היה מוקף בהארה מיוחדת ומוארת.

המשגיח פנה אליי ואמר לי: 'דע לך, שכאשר נפטרתי הגעתי לעולם האמת, פתחו בפניי את שערי גן – עדן' והראו לי מחזה מיוחד. היו שם בתים רבים וגדולים שהיו זוהרים ומאירים באור מיוחד במינו שלא נראה כמוהו. מיד פנו אליי ואמרו לי: "דע לך, שכל הבתים המוארים שאתה רואה, הם הבתים שהחזרת בתשובה, ועתיד אתה לקבל שכר רב על כל בית ומשפחה שחזרו בתשובה בגללך". 'מיד כשראיתי זאת', המשיך המשגיח וסיפר, 'הייתי משתומם כולי: הלזה יקרא עולם האמת? וכי מגיע לי שכר כה רב? הרי בימי חיי מסרתי רק כמה דרשות בודדות אשר אליהן הגיעו בקושי מספר אנשים בודדים, וכיצד יתכן שזכיתי לבנות בתים כה רבים בישראל? אומנם נכון, שהייתי נוהג ללכת מעיירה

לעיירה ברחבי פולין לעורר את הלבבות לתשובה, אך מפאת שבאותו זמן שלטה ההשכלה הארורה אשר משכה את כל בני הנוער, בקושי הגיעו לדרשותיי כמה אנשים בודדים, וכיצד יתכן שמראים לי כעת שקירבתי עשרות ומאות בתים ומשפחות? מיד כשחשבתי כך, פנה אליי אותו קול ושאל: "דע לך, שהשכר הזה מגיע לך ביושר. וכי זוכר אתה שנדדת ברחבי פולין ואף הגעת עד לעיר וילנא?". "אכן, אני זוכר", השבתי. "והאם זוכר אתה את הדרשה חוצבת הלהבות שנשאת בוילנא על החינוך הקלוקל ועל החובה לדאוג לדור העתיד?", נשאלתי. "אכן אני זוכר, ואף זוכרני שהשתתפו בה מספר מצומצם של אנשים", השבתי. "אם כך, דע לך", המשיך אותו קול ואמר, "שבשעה שדרשת על החינוך והדאגה לדור הבא, אומנם בקושי השתתפו אנשים, אך בעזרת הנשים ישבה לה אשה אחת אשר

הקשיבה לכל מילה שלך. דע לך, שהמילים שאמרת פילחו את ליבה והציתו בקרבה אש קודש. מיד החליטה אותה אשה, שמיום זה ואילך, היא עוזבת את מלאכת התפירה בה עבדה עד היום, ומרגע זה, היא מקדישה את חייה לחינוך בנות ישראל בקדושה ובטהרה. היא יצאה מהדרשה נלהבת כולה ומיד החלה במלאכה ופתחה סמינר 'בית יעקב', אשר התאספו אליו עשרות ומאות בנות, שהתחנכו על אדני התורה וזכו לאחר מספר שנים להתחתן עם בני תורה ולהקים בתים לתפארת שמהם יצאו תלמידי חכמים גדולים בכל העולם. "היודע אתה מיהי אותה אשה שהתחזקה מהדרשה שלי ועשתה את כל זאת?", שאל אותי המשגיח הרוחני. "אשה זו היא שרה שנירר ע"ה, מקימת סמינרים 'בית יעקב' אשר הצילה בנות רבות מהתבוללות. וכעת הראו לי בשמיים ואמרו לי: דע לך, שכל הבנות שהתחזקו מאז ועד היום ומאות ואלפי הבתים של תורה שנבנים עד היום – כולם שייכים לך, והכל בזכות אותה דרשה שמסרת בבית הכנסת הקטן שבוילנא, בה בקושי נכחו כמה יהודים בודדים". לעולם לא יזלזל האדם בחיזוק קטן שמחזק את אחיו היהודי, שאינו יודע מה יצמח מכך וכמה יועיל הדבר לנצח נצחים. וכתב החפץ חיים זיע"א: "כמה חביבים בעיני ה' יתברך האנשים המלמדין תורה לישראל ומביאים אותם לחיי העולם הבא, לוקחים עצמות יבשות ונופחים בהם נשמת חיים, שעל ידי לימוד התורה הם הופכים ממש לאנשים אחרים. ומי שמשתדל ללמד תורה לבניו של מקום הוא חביב בעיני הקב"ה יותר מכל באי עולם. שבזכות זה שמלמד תורה, הוא מכריען לכף זכות בשמיים ומביאן לחיי העולם הבא". אברהם אבינו ידע שבדור כמו שלו, אין גדול יותר מפרסום שמו יתברך בעולם וכמה גדול מעלתו של מזכה הרבים. וכתב ה'פלא יועץ' שמזכה הרבים הוא אף בדבר קל כאדם האומר ברכותיו בקול ומזכה את הרבים בענית 'אמן' או כאדם הפותח פיו בדברי תורה לפני ציבור שזכויותיו נכפלות כפי גודל הציבור!

כתב ר' יונתן אייבשיץ זצ"ל: "אחי ורעי, כמה יקר בעיניכם לומר: 'זו מחיה מתים!' כאלהו הנביא ואלישע, אך דבר זה בידכם לעשותו כל רגע ושעה, ע"י שתשיבו רבים מעון ותחזירום לדרך הישר, וזוהי תחית המתים המובחרת! ע"י שהחיה את הנשמה שכבתה" (יערות דבש, א' דרוש י') – מעלתו גדולה כמחיה מתים ממש!

איזה גיהנום עברת איתם, כמה צרות וסבל התייסרת? עם כמה עינויים וקשיים התמודדת? ועם כל מה שעברת - עדיין נשארת יהודי ולא המרת את דתך! אני ממש מקנא בך! הבריון החל להיות נבוך, והחפץ חיים המשיך: "מקנא אני בך! מאושר הייתי לו היו זכויותיי כזכויותיך, והלוואי ואזככה לחלקך בעולם הבא. וודאי יהיה חלקך בין צדיקים וחסידים, שהרי וכי דבר קל הוא לסבול יסורים שכאלה למען היהדות?! איזו מסירות נפש יש לך! הלוואי והיית לי מסירות נפש כמו שלך! כיצד? כיצד שרדת מעל 30 שנה בקשיים שכאלו למען בורא העולם? הרי הניסיון שלך גדול יותר מהניסיון שהתנסו הצדיקים הגדולים חנניה, מישאל ועזריה?"

המילים החמות פילחו את לב האבן של הבריון והחיו את נשמתו המיוסרת והשבורה, עד שלפתע, זוג דמעות נצנצו להם בין ריסי עיניו והוא החל להתרגש ופרץ בבכי מר. החפץ חיים חיבק את הבריון ואז זרק את משפט המחץ לעבר הבריון ואמר: "אדם מיוחד וחשוב בשמיים כמותך, אם רק תקבל על עצמך מהיום להיות יהודי כשר ולקיים המצוות - לא יהיה מאושר כמוך! הלוואי והייתה לי הזדמנות כמו שלך".

הבריון חיבק בחוזקה את הבריון כשהדמעות ניגרות מעיניו ללא הרף, מפני שמעולם, אך מעולם הוא לא שמע ממישהו מילים חמות ומעודדות, שגם הוא, הבריון המגושם יכול להיות יהודי טוב ומיוחד. תמיד ברחו ממנו, כינאוהו בכינויים וגידפוהו. מעולם הוא לא קיבל עידוד או מילה טובה, מעולם לא היה מי שהקשיב לו והאזין לו, כל ימיו הוא רק סבל והרגיש שהוא לא מוצלח. בסיוס השיחה נמס ליבו והוא קיבל על עצמו לשוב בתשובה שלימה.

כך קירב אברהם אבינו וכך קירבו גדולי הדור את אנשי דורם - כי רק ע"י חיך, עידוד, שבח ומילה טובה, ניתן לחזור אל ליבו של הפושע הגדול ביותר ולהשפיע עליו. "הוכח לחכם", אמור לו שהוא חכם ואיש טוב, ואז "ויאהבך", הוא יאהב אותך ויקבל דבריך!

כאשר היה בגיל 7 נחטף והוגלה לסיביר! בלי לדעת מהם תורה ומצוות. במשך 10 שנים הוא עבד כאיכר פשוט וכעת הוא משרת בצבא של ניקולאי הצורר, ואין אדם בעירנו שלא נבהל ונחרד כאשר הא עובר לידו. "אם מדובר פה בנשמה של יהודי", אמר החפץ חיים, "ניגש אני לדבר עמו".

מיד ניגש בעל האכסניה אל החפץ חיים וזעק: "אנא, רבי, מתחנן אני בפניך, אל תתקרב אליו לדבר עמו, עם הארץ הוא וחסר דעת ואם רק מתקרבים אליו לדבר עמו מיד הוא

מתמלא בחימה ומכה את כל סובביו. אנא, רבנו, דואג אני לך, אל תיגש אליו, שמא יתרחש הגרוע מכל".

החפץ חיים לא התרגש מאזהרותיו של בעל האכסניה וניסה את מזלו. הוא נעמד מול הבריון, חייך בחמימות, הושיט לו את ידו ואמר לו בלבביות: "שלום עליך יהודי יקר". הבריון הזועם הרים את עיניו אל החפץ חיים והביט בו בעיניים חדות שונאה, כמי שאינו מבין מה הוא רוצה ממנו. בעל האכסניה נעמד מהצד והחל לפחד מפני הגרוע מכל. אך אז המשיך החפץ חיים ואמר בקול רך ולבבי: "שמעתי עליך שכאשר היית ילד קטן נחטפת לסיביר וגדלת בין הגויים ולא זכית ללמוד אפילו אות אחת שבתורה.

אברהם אבינו, אדם בודד, מצליח לבדו להשפיע ולשכנע כל עובר אורח במדבר לשוב בתשובה ולקבל את מצוות ה'.

כיצד עשה זאת אברהם אבינו? מהו 'קסם הקשר' אשר בו ניתן להשפיע ולשכנע כל אדם שיקבל את רצוננו ועמדתנו?
כיצד נוכל לחזור לליבו של כל אדם ואף של הכופר הכי גדול?

את התשובה לכך מגלה שלמה המלך ע"ה ואומר: "אל תוכח לץ פן ישנאך", ומסביר היעב"ץ: אל תוכיח אדם ותאמר לו לץ שכמותך מה אתה עושה?, כי הוא ישנא אותך ולא יקבל את דבריך, אלא: "הוכח לחכם ויאהבך" - אם תרצה להוכיחו, תחילה תשבחו ותאמר לו: 'כמה חכם אתה.. אתה מאד מוכשר', ואז 'ויאהבך'!

אברהם אבינו ידע כיצד לכבד כל אורח ולתת לו הערכה והרגשה טובה ורק אחר כך היה מנסה להחדיר לו שישוּב בתשובה. מסופר על החפץ חיים' זצ"ל שהיה טורח להסתובב בכוחות עצמו ברחבי פולין למכור את ספריו של שמירת הלשון. והנה, באחד הימים, הגיע החפץ חיים לאכסניה בעיר ז'ילנא' ועיניו חזו במחזה מוזר ומשונה: חייל גדול ומגושם פרץ לתוך האכסניה, התיישב ליד אחד השולחנות ופקד על המלצר בזעם: "אוכל מיד!". פחד ואימה נפלו על כל הסובבים, ממראהו של הבריון הזועם, שהיה נראה כחית טרף הרעבה לדבר מאכל. המלצר הגיש לו מנה גדושה במטעמים והלה החל כפראות ובתאוותנות גדולה לאכול בידיו, שהוא רומס ומזלזל בכל האנשים הנמצאים מסביבו.

נפשו העדינה של החפץ חיים התקשתה לראות מראה שכזה ומיד שאל הוא את הסובבים: "אמרו נא לי בבקשה, מיהו הבריון הזה שכולם פוחדים ממנו?". והם השיבו לו: "דע לך רבנו, שאדם זה הינו יהודי המשרת בצבא המלך ניקולאי,

תגובות: 050-6425002
מחוב: nkn כפר 9, ת"א, ספ' nkn
daniel777achiel@gmail.com

ההקדשה המרכזית!

העלון מוקדש לרפואה, הצלחה ופרנסה: מנשה חיים בן מרסל, אביבה בת רבקה, אריאלה בת מרסל, מיכל בת בילה שלמה בן זוהרה, שלום סאלם ויפה שושנה בני זוהרה, מרדכי בן רינה ומשפחתו. זיווג הגון, הצלחה ורפואה: אביעד בן עופרה. זרע בר קיימא: רחלי בת לאה, סיגלית בת מול. לעילוי נשמת: הרצל בן סביחה, צדוק בן יחיאל.

תרמת סף ש"ח וזיכית
מאות משפחות בכל הארץ!
חשבון בנק דואר 20-783-220.

חידה: מי היו שני היצורים ששרדו את המבול למרות שהיו מחוץ לתיבה?
'אטלנטיס' ו'מונטאטו' - אטלנטיס ומונטאטו
אקא סטאטיט וטאטא ואקא אטלנטיס ומונטאטו - אטלנטיס

העלון מוקדש לע"נ אברהם בן שושה בן זוהרה!

העלון מוקדש להצלחת התורמים להפצת העלון מבני ברק וקרית הרצוג